

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 576/2023-50

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, Klincová 35, Bratislava, proti postupu JUDr. Martina Hermanovského, súdneho exekútora v exekúcii sp. zn. 283EX 328/21 a jeho exekučnému príkazu sp. zn. 283EX 328/21 zo 7. februára 2023 a postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 23Ek/1113/2021 takto

r o z h o d o l :

1. V časti proti postupu JUDr. Martina Hermanovského, súdneho exekútora, v exekúcii sp. zn. 283EX 328/21 a jeho exekučnému príkazu sp. zn. 283EX 328/21 zo 7. februára 2023 ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.
3. Okresný súd Banská Bystrica **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,86 eur** a zaplatiť ich jej právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom exekútora a jeho exekučným príkazom a súdu v exekučnom konaní.
2. Sťažovateľka bola neodkladným opatrením právoplatne zaviazaná odovzdať oprávnenému kľúče. Oprávnený sa ich odovzdania domáha v exekúcii, v ktorej exekútor ústavnou sťažnosťou namietaným exekučným príkazom zo 7. februára 2023 sťažovateľke podľa § 192 ods. 1 Exekučného poriadku uložil pokutu 3 000 eur za ich neodovzдание. Sťažovateľka sa následne na okresnom súde podaním z 12. mája 2023 domáhala zastavenia exekúcie sčasti, v ktorej jej bola

exekútorom uložená pokuta, a uloženia pokynu exekútorovi podľa § 32 Exekučného poriadku, aby upustil od vymáhania pokuty uloženej exekučným príkazom. Na to okresný súd reagoval listom vyššieho súdneho úradníka z 31. augusta 2023, v ktorom uviedol, že o návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie nebude rozhodovať a na podnet na vydanie uznesenia podľa § 32 Exekučného poriadku sa neprihliada.

3. Sťažovateľka porušenie svojich ústavných práva vyvodila z toho, že uloženie pokuty exekútorom bolo nedôvodné a okresný súd odmietol uložiť pokyn exekútorovi a odmietol sa zaoberať jej návrhom na čiastočné zastavenie exekúcie.

4. Okresný súd na prijatie ústavnej sťažnosti uznesením ústavného súdu zo 7. novembra 2023 reagoval tak, že uznesením z 20. novembra 2023 zamietol návrh sťažovateľky na čiastočné zastavenie exekúcie, no exekútorovi podľa § 32 Exekučného poriadku uložil, aby zrušil ústavnou sťažnosťou namietaný exekučný príkaz, ktorým jej bola uložená pokuta, s tým, že bezodkladne má upustiť od úkonov smerujúcich k vymoženiu tejto pokuty. Odôvodnil to tým, že pri zistení nedostatkov v postupe exekútora má právomoc rozhodnúť uznesením podľa § 32 Exekučného poriadku tak, že exekútorovi uloží upustiť od vykonania určitej činnosti, ktorá odporuje riadnemu vedeniu exekúcie. Okresný súd pripustil, že jeho postup v liste vyššieho súdneho úradníka z 31. augusta 2023 nebol správny, no tento nedostatok jeho skoršieho procesného postupu bol napravený uznesením vyššieho súdneho úradníka z 20. novembra 2023. Okrem toho ak sťažovateľka s takýmto postupom nesúhlasí, môže proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podať sťažnosť, o ktorej okresný súd rozhodne uznesením sudcu. Z toho okresný súd vyvodil, že po jeho rozhodnutí z 20. novembra 2023 nepokračuje porušovanie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K tomuto vyjadreniu okresného súdu sa napriek doručeniu a výzve sťažovateľka nevyjadrila.

II.

5. Proti postupu a exekučnému príkazu exekútora sťažovateľka mohla a aj podala návrh na vydanie uznesenia podľa § 32 Exekučného poriadku. Hoci o tomto návrhu zatiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo, právomoc okresného súdu na návrh povinnej sťažovateľky uložiť exekútorovi povinnosť zrušiť ústavnou sťažnosťou namietaný príkaz a upustiť od úkonov smerujúcich k vymoženiu pokuty uloženej príkazom exekútora predstavuje zákonom priznaný právny prostriedok nápravy základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, do ktorého malo byť zasiahnuté uložením a vymáhaním pokuty podľa exekučného príkazu exekútora. Preto je ústavná sťažnosť v rozsahu proti postupu exekútora a jeho exekučnému príkazu podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Uznesenie okresného súdu, ktorým bolo exekútorovi uložené, aby bezodkladne upustil od úkonov smerujúcich k vymoženiu pokuty uloženej exekučným príkazom, je podľa § 238 ods. 3 Civilného sporového poriadku voči exekútorovi vykonateľné doručením. Preto exekútor v súčasnom štádiu konania nemôže vykonávať úkony smerom k vymoženiu uloženej pokuty. Absentuje tak možnosť bezprostredného a trvajúceho zásahu, ktorý by mohol mať vplyv na pozíciu sťažovateľky (I. ÚS 347/2019, IV. ÚS 242/08, III. ÚS 875/2016, III. ÚS 18/2022). Skutočnosť,

že okresný súd dal exekútorovi pokyn, aby nevykonával úkony smerom k vymoženiu ním uloženej pokuty, vylučuje možnosť vyhovenia ústavnej sťažnosti, keďže týmto pokynom zanikajú účinky exekučného príkazu. V okolnostiach danej veci by tak eventuálne vyhovenie ústavnej sťažnosti nemalo vo vzťahu k postupu a príkazu exekútora žiadnu právnu relevanciu. Z pohľadu ústavného súdu nie je daná podmienka bezprostredného a trvajúceho zásahu do ústavných práv sťažovateľky. S ohľadom na princíp minimalizácie zásahov do prebiehajúcich konaní orgánov verejnej moci a princíp subsidiarity, tak ako vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, je daný dôvod na to, aby ústavnej sťažnosti sťažovateľky proti postupu exekučného súdu nebolo vyhovené. To sťažovateľke nebráni v tom, aby opakovane namietala porušenie svojich ústavných práv pri ďalších úkonoch exekučného konania.

7. K náprave v ochrane základného práva sťažovateľky došlo až v dôsledku prijatia jej ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. To odôvodňuje to, aby jej okresný súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli právnym zastúpením v konaní o ústavnej sťažnosti a ktorých výška 530,86 eur bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti 2 x 208,67 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 12,52 eur), čo je 442,38 eur a k čomu treba podľa § 18 ods. 2 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty 88,48 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu